

Sortirà el Sol

KAMON PRAT I PONS
TEÒLEG

La coincidència de la covid 19 amb la Quaresma en el seu camí cap a la Pasqua, no és un fet casual, sinó una avinentesa que ens pot ajudar a desvetllar l'esperança davant de la gran crisi que afecta a la humanitat. La pandèmia ens planteja tres grans desafiaments: el primer adreçat a la ciència, el segon a la raó i el tercer a la fe. La ciència conserva el seu valor de sempre –ben cert, se'n sortirà d'aquesta crisi actual de la salut–, però ha de retrobar la humilitat pròpia del veritable científic. La ciència és un mètode de recerca, però de cap manera és un dogma. Altrament, tal i com els fets ens ho estan demostrant, la ciència pot esdevenir un “gegant amb peus de fang”.

La raó, ha de seguir reflexionant sobre les causes profundes i els efectes d'aquesta crisi, que no és solament una crisi de salut, sinó una crisi del model de vida de la humanitat. La pandèmia de la covid 19 no es podrà resoldre autènticament si al mateix temps que treballem per recuperar la salut col·lectiva, no eradicuem les epidèmies de la fam dels que moren de gana, de les víctimes de la guerra, dels que moren a la Mediterrània... A més a

més, la raó humana, tot i ser lluminosa, sempre és penúltima, perquè se li escapa una resposta fefaent al repte inexplicable del sofriment dels innocents, i de l'enigma de la mort. La fe ha de seguir proclamant l'esperança que brota de l'amor de Déu a la humanitat, inseparable de l'amor dels éssers humans entre nosaltres mateixos, però ho ha de fer amb senzillesa i tremolor,

perquè no ha d'anunciar l'esperança en abstracte i amb prepotència, sinó en mig de les turbulències dels fets diaris, i sempre en solidaritat amb tothom sense distinció d'edat, ideologia, i espiritualitat humanista agnòstica, atea o religiosa. Hem de seguir treballant, doncs, tots plegats en solidaritat, emprant les vies d'intervenció que ens ofereixen la ciència

la raó i la fe. La benedicció Urbi et Orbe del Papa Francesc, tot sol, a la plaça de Sant Pere de fa uns dies –a la imatge–, és un símbol profètic d'aquesta esperança, perquè ens recorda que viure encarnats a la polis (ciutat) ens reporta molts béns, però no ens permet escapar-nos del sofriment i de la mort. Tanmateix, la Pasqua anuncia que la darrera paraula no està en mans de la mort sinó de la resurrecció... Després d'aquesta grisor quaresmal que vivim, sortirà el Sol de la Pasqua... i ja hi ha alguns indicis d'aquesta

albada pasqual: totes les persones que estimen i amb un cor esperançat estan compromeses a resoldre els problemes humans i viuen el present amb confiança i abandó descobert que ningú no se salva sol. Sortirà el Sol... por... és Pasqua.

